

Nr 185.

Godkänd av första kammaren den 10 maj 1919.

Godkänd av andra kammaren den 10 maj 1919.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om rätt för kommun att upptaga särskild avgift vid vissa offentliga nöjeställningar jämte en i ämnet väckt motion.

(Konstitutionsutskottets utlåtande nr 20.)

Till Konungen.

Genom en den 4 mars 1919 dagtecknad proposition, nr 166, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om rätt för kommun att upptaga särskild avgift vid vissa offentliga nöjeställningar.

I sammanhang med berörda proposition har riksdagen till behandling förehaft en i anledning av densamma väckt motion.

Med överlämnande av konstitutionsutskottets i ärendet avgivna, av riksdagen godkända utlåtande nr 20, får riksdagen anmäla, att det i propositionen innefattade förslaget till förordning icke kunnat i oförändrat skick av riksdagen godkännas, men att riksdagen i anledning av samma proposition för sin del antagit följande

Förordning

om rätt för kommun att upptaga särskild avgift vid vissa offentliga nöjeställningar.

1 §.

För nöjeställning, till vilken allmänheten har tillträde mot avgift, äger kommun, inom vilkens område tillställningen försiggår, uttaga en särskild avgift, benämnd nöjesskatt.

Med nöjeställning avses i denna förordning:

- a) konsert, opera- och annan musikalisk föreställning, dramatisk och litterär föreställning samt uppvisning i konstnärlig dans;
- b) biografföreställning;
- c) cirkus-, varieté- och kabaretföreställning, uppvisning i professionell idrott samt annan liknande tillställning;
- d) bal, maskerad, annan danstillställning och med dessa jämförlig nöjeställning;
- e) kapplöppning, travkörning och uppstigning i luftballong eller flygmaskin; samt
- f) förevisning av djur, trolleriföreställning, *uppvisning i boxning*, akrobatikföreställning, *förevisning av panorama*, vaxkabinett, marionett-teater och dylikt.

Till nöjeställning hänföres icke tillställning, som tjänar vetenskapligt ändamål eller anordnas i undervisnings- eller uppfostringssyfte.

2 §.

1 mom. Det tillkommer å landet kommunalstämman eller, där kommunalfullmäktige finnas, dessa samt i stad stadsfullmäktige eller, där sådana ej finnas, allmän rådstuga att besluta upptagande tills vidare av nöjesskatt.

I enahanda ordning beslutas skattens upphörande.

2 mom. Skall nöjesskatt, efter vad nu är sagt, av kommun upptagas, skall skatten utgå enligt de i denna förordning meddelade bestämmelser; dock att kommunen äger att, när skäl därtill äro, för visst fall eller *beträffande vissa slag av ifrågavarande tillställningar* medgiva befrielse från skattens utgörande eller skattebeloppets användande för det ändamål, till vars främjande tillställningen må hava anordnats.

3 §.

Nöjesskatten upptages, med undantag för fall, varom i 5 § sägs, i form av skatt på biljett eller annat bevis, som berättigar till deltagande i nöjeställning.

Där ej annat föränledes av beslut, varom i 6 § sägs, utgör skatten:

1) vid nöjeställning, som avses i 1 § a),

5 öre för biljett, vars pris är högst 50 öre, och därutöver 5 öre för varje påbörjat belopp av 50 öre utav biljettpriset;

2) vid biografföreställning

5 öre för biljett, vars pris är högst 50 öre,

10 » » » » » överstiger 50 öre men ej 1 krona, och därutöver 10 öre för varje påbörjat belopp av 50 öre utav biljettpriset; samt

3) vid nöjeställning, som avses i 1 § c), d), e) och f),

5 öre för biljett, vars pris är högst 25 öre,

10 » » » » » överstiger 25 öre men ej 50 öre,

15 » » » » » » 50 » » » 75 » ,

20 » » » » » » 75 » » » 1 krona, och därutöver 10 öre för varje påbörjat belopp av 50 öre utav biljettpriset.

4 §.

1 mom. Till grund för skattens beräkning enligt 3 § lägges, där ej nedan i denna paragraf annorlunda stadgas, det ordinarie biljettpriset för den särskilda tillställning, varom fråga är, utan hänsyn till förhöjning vid s. k. förköp eller till nedsättning för vissa grupper av deltagare eller därtill, att biljett utlämnas utan betalning (fribiljett).

Överstiger program- eller garderobsavgift, som avfordras deltagare i nöjeställning såsom villkor för rätt till deltagande däri, 15 öre, hänföres överskjutande belopp till biljettpriset. Däremot skall till biljettpriset ej räknas den därå belöpande skatten.

2 mom. För fribiljett, som utlämnas till begagnande av polismyndighet, ortens brandväsende eller den, som eljest å tjänstens vägnar skall närvara, eller till tidningsredaktion, utgår icke skatt.

Ej heller utgår skatt för passageraravgift vid uppstigning i luftballong eller flygmaskin.

3 mom. Därest biljett avser ett *flertal* tillställningar (abonnemang) eller ett *flertal* personer (familjebiljett), beräknas därå skatt såsom för motsvarande antal biljetter för en tillställning eller en person. *Kan den beräkning ej äga rum, utgår skatten enligt grunder, som av Kungl. Maj:t närmare bestämmas.*

5 §.

Medgives rätt att deltaga i nöjestillställning mot betalning, utan att biljett eller annat dylikt bevis utlämnas, beräknas skatten å bruttobeloppet av influtna inträdesavgifter eller andra avgifter för rätt att deltaga i tillställningen samt utgår, där ej annat föranledes av beslut, varom i 6 § sägs, med 10 procent i fråga om tillställning, som avses i 1 § a), samt eljest med 20 procent av nämnda belopp.

Kan tillförlitlig utredning ej vinnas angående den verkliga bruttoinkomsten, uppskattas denna till bruttoinkomsten vid utsålt hus eller efter annan lämplig beräkningsgrund.

6 §.

Utan hinder av vad i 3 och 5 §§ stadgas, må kommun — med bibehållande av det inbördes förhållandet mellan de olika skattesatserna för här avsedda slag av nöjestillställningar — besluta om tillämpning av lägre skattesatser.

Beslut härom erfordrar för sin giltighet godkännande av länsstyrelsen i det län, kommunen tillhör, eller i Stockholm av överståthållarämbetet.

7 §.

För nöjesskatts inbetalande svarar den, som anordnar nöjestillställning.

8 §.

Vad enligt denna förordning gäller om kommun skall äga motsvarande tillämpning i fråga om municipalsamhälle och köping, som icke utgör egen kommun.

9 §.

Erforderliga föreskrifter beträffande nöjesskattens inbetalande eller indrivande, kontrollen över densammas utgörande samt ordningen för anförande av besvär över ålagd eller uttagen skatt meddelas av Kungl. Maj:t.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1919.

Stockholm den 10 maj 1919.

Med undersätlig vördnad.
